

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9236/2024
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Катарина Стојменовић из ..., против тужене Општине Житорађа, коју заступа Општински правобранилац, ради заузећа и накнаде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1487/23 од 19.02.2024. године, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1487/23 од 19.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 1487/23 од 19.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 4096/21 од 09.05.2023. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени изградњом пута Старо Момчилово – Дубово изузео из права својине део к.п. .. к.о. ... у површини 163 м², власништво тужиоца у делу, мерама и границама одређеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде за изузето земљиште из права својине тужиоца исплати износ од 48.900,00 динара са законском затезном каматом од 09.05.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је право својине тужене стечено на делу к.п. .. к.о. ... у укупној површини од 163 м², те се овлашћује да на истим изврши пренотацију код СКН тако што ће се уписати као власник наведене непокретности, а исписати тужиоца као власника. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 99.256,00 динара.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 1487/23 од 19.02.2024. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка, уместо досуђеног износа од 99.256,00 динара, исплати износ од 158.756,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 12.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажног другостепеног решења тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизија је изузетно дозвољена, сагласно одредби члана 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се разморе правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Наиме, ревизијом се побија одлука која не чини главни захтев, јер је њоме одлучено о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно, применом одредби Закона о парничном поступку, Адвокатске тарифе и Таксене тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, која не представља главно потраживање, то ревизија није дозвољена, па је Врховни суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**